

[J. P. Nielsen.]

store Betæneligheder ved at gaa med til dette Ændringsforslag og er kun gaaet med til det, fordi jeg har forstaaet, at den højtærede Minister for Søfart og Fiskeri paa Forslagets videre Gang gennem Rigsdagen vil fastholde, hvad Ministeren gav Udtryk for i Udvalget, at ved Sættelsen af disse Vedtægtsudvalg skal de lokale Fiskere stadig ligesom nu have Flertallet i Udvalget. Det har overordentlig Betydning, ikke mindst for den Landsdel, jeg repræsenterer.

Jeg gør opmærksom paa, at begge de to Amtmænd, i hvis Amter Fiskerne bor, har sendt en meget indtrængende Henvendelse til Ministeriet for Søfart og Fiskeri og til Udvalget, gaaende ud paa, at man absolut maatte fastholde de nuværende Bestemmelser i Fiskeriloven om, at det blev de bosciddende Fiskere, der kom til at bestemme, med hvilke Redskaber der skal fiskes; thi ellers vilde det betyde Ruin for det sønderjydske Fiskerierhverv.

Som sagt, det er de Udtalelser, den højtærede Minister kom med i Udvalget, og som jeg har forstaaet paa den Maade, at man ikke vil gaa længere ud med Hensyn til at tage Selvbestemmelsesretten fra de omboende Fiskere, der har bevirket, at jeg har kunnet gaa med til dette Ændringsforslag. Jeg udtaler derfor Forhaabningen om, at der ikke vil blive ændret paa dette Punkt.

P. Andersen: Det er en Bemærkning fra det ærede Medlem Hr. Hendriksen i Forbindelse med den Kritik, der i Betænkningen er fremsat mod min Ledelse af Udvalget, som giver mig Anledning til at gøre et Par Bemærkninger.

Naar der fra de to Mindretals, saavel fra Venstres som fra det konservative Folkepartis Udvalgsmedlemmers Side i Betænkningen meget stærkt fremhæves, at Ledelsen af dette Udvalgs Arbejde har været alt for forceret, at der ikke har været Tid til at behandle Forslaget paa ordentlig Maade, og at man ikke har kunnet gennemdrøfte alle de Spørgsmaal, som har været fremme, saaledes at man kunde have en begrundet Mening om dem, maa der jo være ganske særlige Forhold, som foranlediger denne Kritik. Thi det er ikke almindeligt saaledes i Betænkningen at kritisere Formandens Ledelse af Udvalgets Møder.

Men hvis man nu mener, at man i Betænkningen skal kunne finde, hvad det er, disse Forsyndelser gaar ud paa, vil man forgæves søge efter Motiver af særlig Art til at fremsætte en saa voldsom Kritik, som Tilfældet er her. Der er ikke lagt Ud-

valgsmedlemmerne nogen som helst Hindring i Vejen paa noget Omraade, samtlige Paragraffer er blevet gennemdrøftet, de Spørgsmaal, der er blevet rettet til Ministeren og Administrationen, er blevet besvaret paa fyldestgørende Maade, saaledes at Udvalgsmedlemmerne har været fuldstændig tilfredse dermed, og ærede Medlemmer har, som sagt, kunnet faa en hvilken som helst Oplysning, de ønskede.

Naar man ikke desto mindre fremsætter denne Kritik, maa jeg gaa ud fra, at der maa være noget i Vejen med de ærede Medlemmer af det konservative Parti og af Venstrepartiet. Om det er deres Hjerner, der ikke fungerer tilstrækkelig elastisk, eller deres Opfindsomhed ikke er tilstrækkelig stor, skal jeg ikke kunne afgøre; men een Ting synes jeg er ganske klar, at de ærede Medlemmer hurtigst bør sørge for at blive flyttet om til en anden Jordbund end den, hvori de er plantet nu. Thi det er en bekendt Sag, at det er her i Folketinget, det foregaar, her bliver vi hvert Efteraar stillet overfor et stort Arbejdsstof og faar til Opgave at arbejde os igennem det og se at opnaa det bedst mulige Resultat.

I det andet høje Ting sidder de paa tredie Aar over Næringsloven, som er Resultatet af et Kommissionsarbejde, uden en Gang at naa til Samraad med den højtærede Minister. Naar ærede Medlemmer vil have Ro i Sindet og tilstrækkelig Tid til deres Arbejde, skulde de søge at komme derover, der haster det ikke, der reguleres, og der overvejes, og der tager man alle mulige og umulige Hensyn.

Her i Folketinget skulde vi gerne gøre vort Arbejde færdigt, og jeg mener, at det er en Udvalgsformands Pligt at søge at fremme det Arbejde, der er overdraget ham, paa den bedst mulige Maade, saa at man kommer igennem det Stof, der foreligger til Behandling, dog selvfølgelig, hvad der ogsaa er sket i dette Tilfælde, saaledes at han tager alt muligt Hensyn til de Ønsker, der fremkommer fra Medlemmerne, og ikke lægger Hindringer i Vejen for, at ønskede Oplysninger fremskaffes.

Ud fra disse Betragtninger finder jeg det ganske urimeligt og ubetimeligt, at ærede Medlemmer har rettet Kritik mod Ledelsen af Udvalget. De har opnaaet alt, hvad de har ønsket, og naar der fra konservativ Side er talt om, at man gerne vil benytte Sommeren til at snakke Saltvandsfiskeri med Fiskerne, saa er der ikke noget i Vejen for, at de kan snakke med Fiskere og andre interesserede om Spørgsmaalet. Det vil der blive rig Lejlighed til, selv om Tinget